

Ger Coenen

Via verdringingskruising schakelde Ger Coenen over op piemontese. De arbeidsintensiteit maakt een prettig karakter en harde klauwen noodzakelijk.

Bedrijfsactiviteiten:	veehouderij, akkerbouw, tuinbouw
Rundveeras:	piemontese
Aantal stuks:	70
Aantal kalvingen:	25

In het voorlaatste nummer van het contactblad van het Nederlands Piemontesestamboek zette G. Coenen via een kleine advertentie enkele honderd procent raszuivere piemontesestieren te koop. G. Coenen, de naam riep bij het lezen niet meteen iets op. Informatie in verschillende keuringscatalogi leverde ook niet het gewenste resultaat. 'Keuringen? Nee, daar doe ik niet aan mee, alhoewel het bedrijf ibn-negatief en leptovrij is. Ik heb geen tijd voor keuringen', antwoordt piemontesefokker Ger Coenen kordaat. 'Aan stamboekfokkerij doe ik wel. Je weet immers nooit wat de toekomst brengt. Stamboekfokkerij kost tenslotte weinig geld.'

'Alle vleesvee is mooi'

Geflankeerd door een spoorweg en de snelweg A73 ligt te Sint Joost het bedrijf van de Nederlands Limburger. Ger Coenen (38) staat er nu ruim tien jaar op eigen benen. In 1999 nam hij de landbouwactiviteiten van zijn ouders over. Tot op dat ogenblik was de exploitatie zeer veelzijdig: vollegronds groenteteelt met prei, bloemkolen en tuinbonen, akkerbouw met cichorei, suikerbieten en snijmais, een varkenshouderij met vijftig fokzeugen en een stierenmesterij. Vanwege de slechte prijsvorming in de varkenshouderij en de noodzaak om te investeren in een nieuwe varkensstal, gingen de varkens eruit. Ook het bonte allegaartje van aangekochte meststiertjes maakte later plaats voor raszuiver limousinfokvee. Maar het bruinrode vee in het Limburgse Sint Joost werd via een

Veelzijdige akkerbouw- en tuinbouwactiviteiten dwingen Ger Coenen tot eenvoud in veehouderij

Simpel en doeltreffend

Piemontesefokker Ger Coenen uit het Limburgse Sint Joost houdt het graag simpel en doeltreffend vanwege de brede waai-er aan bedrijfsactiviteiten. Coenen: 'Het houden van vleesvee geeft een mooie afwisseling met de groenteteelt.'

tekst **Guy Nantier**

verdringingskruising na verloop van tijd ingeruild voor het grijze piemonteseeve. Het huidige veekoppel telt 25 moederdieren, maar het doel is door te groeien naar 35 stuks. 'Aanleiding voor de omschakeling was het karakter van de limousins', vertelt de fokker. 'Je moest er een hele dag mee omgaan om ze handelbaar te krijgen. Daar had ik eigenlijk geen tijd voor vanwege de vele bedrijfswerkzaamheden hier. Via een opendeurdag bij een piemontesefokker in Neer kwam ik in contact met het Italiaanse vleesvee. Ik ben daarop begonnen met inkruisen met dekstieren uit dat bedrijf.'

De verdringingskruising ging echter niet zonder geboorteproblemen. 'De afkalvingen verliepen niet allemaal even vlot. Maar sinds ik honderd procent raszuivere piemonteses heb, verlopen de geboorten zonder problemen en wordt het kalf een mooi bespied dier.' Ger Coenen roemt de fokeigenschappen van de piemonteses. 'Het karakter is rustig, hoewel er soms ook gekken tussen zitten. Piemonteses hebben bovendien harde klauwen; ik heb nog nooit één dier moeten bekappen. Verder zijn de dieren bestand tegen extreme weersomstandigheden.' Niks dan goeds over de piemonteses dus? 'De raszuivere piemonteses hebben soms te kleine uiers.'

De afzet speelde eveneens een belangrijke rol in de raskeuze. 'Italië kent al vele jaren een tekort aan "broutards". De kalveren worden hier gespeend op zeven maanden en vertrekken voor een goede prijs via een veehandelaar richting Italië.

Daar krijgen de dieren nog een jaar weidgang voordat ze gedurende drie à vier maanden intensief afgemest worden. Maar ach, alle vleesvee is mooi. Had ik in de buurt een blonde d'Aquitainefokker gehad, dan had ik nu blondevee.'

Nooit rug toekeren

Alle vrouwelijke kalveren worden aangehouden tot hun eerste kalving. Dan vindt selectie plaats voor de fokkerij of de afmesttak. De vrouwelijke reforme dieren worden op het bedrijf afgemest en verkocht. 'We werken niet met een keurmerk. Wie het meeste geld geeft, mag ze hebben. Ik ben met niemand getrouwd.' Welk type dier heeft de veehouder voor ogen? 'Vrouwelijke dieren moeten groot en lang zijn en de vleeskwaliteiten bezitten van een dikbil. Met goede moeders krijg je vanzelf kwaliteit in mannelijke lijn.' Kunstmatige inseminatie is niet besteed aan deze veehouder. 'Ki werkt perfect als je één op één compensatieparingen wilt doorvoeren,' verantwoordt de veehouder zijn werkwijze, 'maar ik heb daar geen tijd voor. Het moet simpel en doeltreffend zijn.' Voor de aanfok werkt Ger Coenen momenteel met Quebekzoon 469 van het Ven, die nu zijn derde dekseizoen ingaat. 'Vanwege mogelijke inteelt is dit zijn laatste seizoen', vertelt Coenen, terwijl we richting de stallingen trekken om het vee te bekijken.

De koeien, waarvan een paar exemplaren nog getuigen van kruising, zijn gehuisvest in een nieuwe, ingestrooide openfrontstal. 'De stal is supereenvoudig en goedkoop gebouwd,' legt Coenen uit,

Volgende vreetplaatsen voorkomt stress

'zonder hellend vlak, een gewone potstal.' Hij wijst op de voerhekken. 'Er zijn wel voldoende vreetplaatsen. Dat voorkomt onderlinge vechtpartijen voor het eten en daarmee stress. Rust in het koppel bevordert een egale groei. Een slechte conditie is ook niet bevorderlijk voor de bronst.'

De wintervoeding van de koeien bestaat uit in pakken geconserveerde graskuil en snijmais, in een verhouding 70-30. Naast de altijd beschikbare likstenen krijgen de dieren nog een mineralensupplement. 'Vroeger hadden we veel dieren met kromme voorpoten. Sinds we mineralen bijvoeren is dit probleem van de baan.' Al het stro wordt aangekocht, soms ook graszaadhooi als het stro te duur is. Van de moederdieren gaat het richting stierbox. De bijna vier jaar oude 469 van het Ven loopt wat zenuwachtig rondjes in zijn hok. 'Ik vertrouw geen enkele stier', becommentarieert de veehouder het gedrag. 'Ik ga nooit in het hok zonder stok en ga er ook nooit met de rug naar toestaan. Een stier moet sterke poten, een rechte rug, lengte en twee ballen hebben. Eén bal is niet genoeg', legt Coenen zijn aankoopstrategie voor stamboekdekstieren uit. 'Jong of oud, dat maakt eigenlijk niets uit.'

Geestelijke afwisseling

De dieren kalven op stal af van einde maart tot half juli. Ondanks het gemis aan een exacte dekdatum en bijhorende afkalfdatum en het vele landwerk, mist de veehouder zelden een kalving. 'Tijdens het landwerk heb ik een back-up van mijn ouders of mijn vrouw', verduidelijkt de veehouder. 'Verder is het zaak de dieren in hun gedrag goed én geregeld te observeren. Het betasten van de bekkenbanden en het opvoelen van de uier zijn goede indicatoren. Er mag hier geen enkel kalf verloren gaan, want waar heb je anders de koe negen maanden voor gevoerd?'

Met het vleesvee speelt de Nederlands Limburgse vleesveehouder naar eigen zeggen quite. 'De broutards gaan hier nog altijd voor een correcte prijs weg', zegt Ger Coenen. 'Ik heb voorheen goed ingespeeld op de zoogkoeienrechten die hier nu in de bedrijfstoelag zitten. De stalmest komt bovendien goed van pas als humusaanbrenger op onze zandgrond. Het houden van vleesvee geeft eveneens een mooie afwisseling met de groenteteelt. Je moet je hoofd aldus niet altijd bij bijvoorbeeld de preimachine hebben.'

